

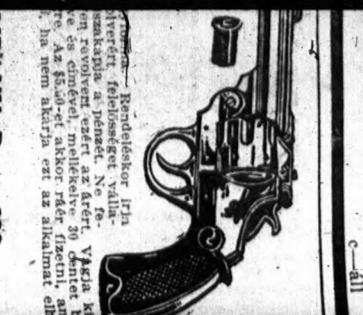
CHICAGO IRODAI
 100 N. Dearborn St., Chicago, Ill.
LOS ANGELES IRODAI
 408 So. Main St., Los Angeles, Calif.

ZONGORA É ÉNEK-TANÍTÁS.
Springer Andor
 1319 Chilton Blvd., Cleveland, Ohio

ESTVÉREK
 NEW YORK CITY

Yéki Magyarok!
BARTEK
 Wheeling, W. Va.

MPANY, Dept. 620
 Chicago, Ill.

Specialists
 PITTSBURGH, PA.

Annál jobb, minél több gyógyszer van a HÁZI GYÓGYSZERTÁRUNKBAN

csak a legjobbak ne hiányozzanak belőle. Az amerikai magyar otthonokban az esztendő folyamán ugyszólván csak három orvosságra van szükség: Partolára, Partoherb-re és Partogloryra. Ez a három orvosság elegendő arra, hogy megvédje a család egészségét télen, nyáron, ősszel és tavasszal.

A gyógyszerek három királya

védje önt is az egészség útján. Mint erős pajzsok, ne engedjék testéhez, szervezetehez a betegségek örökké leskelődő és támadásra kész bacillusait.

Miért elegendő ez a három orvosság a legtöbb embernek egész éven át az egészsége biztosítására? Mert azokat a szerveket tartják rendben, amelyek a szervezet védbástyái, a gyomrot, a vesét és az idegzetet.

PARTOLA

"Az orvos cukorka alakban"

gyomor- és vértisztító cukorka legyen kéznél minden otthonban

Csodálatos hashajtó, fertőtlenítő, étvágygerjesztő, gyomorjavító hatása van. Ez a cukorka, ha este elrágunk belőle két szemet, reggelre alapos gyomor- és béltakarítást végez bennünk. Gyomorrontás esetén egy kettőre segít. Idült szorulásban és gyomorbanban szenvedőknek nélkülözhetetlen a Partola, mert ez nemcsak állandó székelést biztosít, hanem megindítja a vértisztító folyamatot is, elejét veszi annak, hogy újabb mérges anyagok kerüljenek a vérbe. Hatása rövid idő múlva tapasztalható az arcszín javulásában, a pattanások eltűnésében, a jó étvágy tartóságában, a test általános erősödésében. Egy doboz valódi Partolát 1 dollárért, hattal 5 dollárért küldünk.

A PARTOLA KÉT TESTVÉRE ÁLLJON RENDELKEZÉSÉRE

PARTOHERB

vesefü és gyökértea

Alig van magyar otthon, ahol ezt a gyógyteát ne használnák hűlés meg vesezavarok esetén. A gyógyfüvek, gyökök, levelek, virágok, bogycok minden gyógyereje meg van ebben a teában, amelynek főzetje különösen vese és hólyagbántalmak esetén hat áldásosan. A vesét tisztítja, munkája végzésére megerősíti. Mi a vese munkája? A vérnek a megszürése, a savak, tisztátalanságoknak a testből való eltávolítása. A Partoherbét különösen nagy sikerrel használják reumások. Természetesen vese és hólyagbajok esetén is a vese szabályos működésének biztosítása az első cél, azért ajánlják vesebajosoknak a hólyag, valamint nemi bajokban szenvedőknek azt, hogy használják a Partoherbét. Ebből a gyógyteából egy dobozzal 1 dollárért, hattal 5 dollárért küldünk.

PARTOGLORY

A szervezet erősítő

A Partoglory elismert erősítő. Gyenge férfiak és nők ma úgy szokták használni legnagyobb sikerrel, hogy fél pohár vízbe beleöntenek egy kávéskanálnyi Partogloryt és ezt az ily módon tápszerré változtatott vizet megisszák. Ilyen vizet isznak reggel, délben, este is. A Partoglory bőven tartalmaz vasat és foszfátot. Vas kell a vérszaporításhoz. Megsokasodnak használata folytán a vérben a piros vértestecskék, amik nélkül nem erősödhet a szervezet. A foszfát csontok, idegek erősödéséhez nélkülözhetetlen. Egy üveg valódi Partogloryt 1 dollárért, hattal 5 dollárért küldünk.

A három orvosságból 2-2 adaggal összesen csak 5 dollár

RENDELÉSI ÉS DISZNAPTAR SZELVÉNY.
 TISZTELT PARTOS UR:—
 Kérem a mellékelt .....ért a következő orvosságokat megküldeni:
 .....
 és címemre a disznaptart asonnal megküldeni.
 Név .....
 Cím .....

Küldje be rendelését a pénzzel és a fenti szelvényvel együtt erre a címre:

PARTOS PATIKA
 160 SECOND AVE., NEW YORK, N. Y.

VASÁRNAP SZABADSAG SUNDAY MAGAZINE

Oh, ezek a nők — a legújabb divatkép.

JAN 6 1922

VASÁRNAP
 "Szabadság" szépirodalmi melléklete
SUNDAY MAGAZINE
 of the oldest established and largest
 Hungarian Paper in the United States
 Editor Dr. Andrew Coera szerkesztő
 Edited and Published at Szerkesztőség
 700-702-704 Huron Rd., Cleveland, O.

A DIVAT

olyan, mint a hópehely, esilgovya, villogva száll, kering s mire leér a földre, vagysis mire elterjed, már más a formája, mint amilyen a kiindulási pontján volt. A divat felhőbirodalma Páris, onnan ereszkedik le s a népek szeszélye idomítja, formálja, a maga ízlése szerint, a saját testére.

Szeszély vezeti a divatot, mert néha hóbortok a felszínen maradnak s a szép, a kellemesen ható szabások, viseletek, alighogy megszületnek, máris a feledés homályába vesznek.

A mai divat már a finomult ízlésnek a megtestesülése. A női természet szépségét sem torzítja el mesterségesen, megengedi a szabad mozgást — még a fűző viselését sem követeli. — Szereti a pompát, a dús, finom anyagokba, selyembe, bársonyba, csipkébe s drága szirmokba burkolja a nő.

A csipke, az elvárásolt szép királynő, fölébredt kábit almából, hogy újra uralkodjék, szépségével, lágy finomságával kápráztassa a divatvilágot.

A párisi s francia gyárak a régi csipké mintájára gyártják a csipkéket.

A selyem spanyolesipkék, a velencei, a brüsszeli s minden más csipkefajta utánzatát ontják a gyárak. Nemcsak nyerszínben készítik, hanem a ruhahelyek színeire festik.

Mivel a mai divat pazarlása, a pompát, fényt még csak fokozni akarja, átözvi a csipkéket arannyal, ezüsttel.

A divat az emberiség szeszélye. A szenvedélye a háborúk, a tudományos előhaladás az emberiség esze, a művészi alkotások az emberiség szíve. A divat, az csak szeszély, játék a színekkel, anyagokkal, néha a fogalmakkal is. Egy kornak a divatjából nagyszerűen lehet annak a kornak a jellemére, a lélekére következtetni.

Egy kornak, egy népek a lelke sokszor zárt, mint a Szezám kapuja. Sokszor a legszorosabb kutatás, a legalaposabb forrásmunka kutatás se képes megvilágítani bizonyos dolgoknak, eseményeknek a hátterét, az indító okát, a kulisszatitkaikat.

Egyyszerre valaki ráveti a szemét a

kornak, a nemzetnek a divatjára és meglevénedik előtte az egész kép.

Nem jellemzi a napoleoni időköt eléggé az empire divat, a feszes nadrág, a férfiak harsás szokásait és a női divat különös ligysága, puhasága, az ujjak puffjai, a formák onlatagsága újjak a kornak a nőit?

A francia forradalom frigiai sapkaja, szabad nyaka...

Gondoljunk a magyar ruhákra. — Gondoljunk az erdélyi díszmagyarrá — memmivel más az karakterben, mint a magyarországi díszmagyar.

A heroikus negyvenéves időköt nem nagyszerűen karakterizálja a Petőfi gallér, az atilla? Ha valaki a negyvenéves időköt nem ismerő, csak nézzen végig az egykorú újságokon, fametszeteken — kizárt dolog, hogy ne ismerje fel azt a lelket, amely a forradalmat szülte, amely lángoló lelkesedéssel hódolt a szent hazaszereget-szellemének.

Romantikus korszak volt ez, a fel-leghajtó köpönyegnek, a szabadon nyitott atilla gallérnak a korszaka, a férfiak ideálgainak hittek és a nők hittek a férfiakban.

Nézünk meg a modern angol férfi-divatot. Nem jellemzi az eléggé a ma: férfit? Ezt a szürke, sokszor sötét embert, e robotban görnyedőt, fantáziátlan valamit?

Vagy a nők ruhája — uramisten, kell ennél jellemzőbb valami? A szűk-szoknya, a bukjelszoknya, a bokorú-röszknya, a térden felül érő szoknya — de jellemző erre az egész ferde, megkerült modern világunkra.

A divat, az az emberiség szeszélye. Az emberiségnek, ennek a még mindig fel nem nőtt nagy gyermekek a játékos gesztusa a divat — ami azonban hozzátartozik, elválaszthatatlan tőle, mint a levegő, amit szív, vagy a gondolat, amelynek hódol.

Két magyar tudós
 A VASÁRNAP RÉSZERE ÍRTA: ALEXANDER BERNÁT

Két nagy magyar tudós ki-dől az elők geréből és mint-hogy a "Szabadság", mely oly benső kapcsolatot tart fenn az "6-hazával", hogy sokat meg-tudunk belőle, nem emlékez-tett meg róla. Sietek helyre-írni a mulasztást. Mondhatom kollégám és barátim voltak, szomorú szívvel beszéltek róluk, de búsra vagyon rájuk, mint magyarokra, tudósokra és barátimra.

Az első, ki most elment tőlünk Riedl Frigyes, a magyar irodalom tanára. A legfinomabb magyar elmék közül való, érzékeny lélek, kiváló ízlésű, a legzséleesebb műveltségű, nagy tudású, biztos ítéletű. Járatos volt a világirodalomban, mint kevesen, Rómában, a műemlékek és műalkotások vilá-gában ép oly otthonos volt mint Budapesten. Minden hus-vétkor találkozhattál vele a Vatikánban, amit újra meg újra nézi a renaissance vagy az ókor mű alkotásait. Az egész ember a szépség kultu-rájában nőtt fel és élt. Neki az irodalom történet nem volt könyvtudomány, hanem élő va-lóság, élő élmény, maga az élet. A tanszéken még köz-vetlenebb volt, mint a tárg-ságban. Hallgatóinak, tanítvá-nyainak oadaata mindenét, életét, eleven ítéletét, közvet-len benyomásait mint érett ítéletének biztos talaját. Ra-szoktatta őket, hogy az írók lelke hatoljanak, hogy az író előtérüljön a szíriából és meg-szólalassák, mintha ma élné. Csak egy nagyobb köny-vet írt, Arany Jánosról, de az aztán igaz könyv, sőt több mint könyv, hanem esemény, fordulat. Többször adta ki mindig átdolgozva; azt hiszem, az egyik kiadással nem volt megelégedve, nosza megem-misítette és a maga kelletén új-ból kiadta, átdolgozta. Nem tudom, igaz-e, de kitélt tőle. De írt sok fontos összefoglaló értekezés, a magyar irodalom főbb irányjáról a magyarok Rómában, új tankönyveket, satb. Mindig nagyon ügyel-műveinek, stílusának szép for-májára, azaz nem kellett ügyelnie erre, mert ő maga volt a szép forma és termé-szetlenül fogva mindent szép-pé formált. Leginkább hatott rá a francia stílművészet, az irodalom történeti módszerben is Taine-hez állt legközelebb. Pótolhatatlan az ür, melyet maga után hagyott; vannak jó tudósaink e téren, de iro-dalom történeti művészuik

A madárijesztő

Elbeszéli Józsi bácsi
TIZEDIK FOLYTATÁS.

MADARAKNAK megenged- te a kapitány, hogy vissza-repüljenek hazájukba. Tri-sza és Jack is igen köszöntek nekik, hogy elszállították őket ebbe a szép országba.

A három jobarárt addig nézte a repülő madarakat, amíg el nem tűntek, majd megindultak a csabítón szép uton, amely valamely kastélyhoz vezetett. A kastélyt lát-ták is a távolban. Az utat gyönyörű nó-vények, bokrok, virágok szegélyezték.

Feljutottak egy dombra, amelyről aztán bájos kép tárult szemük elé. Hegeyen levő várkastély tövében apró házikókból álló várost fedeztek fel. Az egyik ház verandá-ján kellemes arcú asszony ült, körülötte meg gyermekek voltak, akiknek mesét mondott. A gyerekek hamarosan észreve-ték az idegeneket és köröjük csoportosul-tak. Ungancsak megcsodálták az idegene-ket és köröjük csoportosultak. Ungancsak megcsodálták a kapitány falábat, nem tudták megérteni, miért nincs mindkét lá-ba husból s csontból mint az övék.

A kapitány megismogatta a gyerekek arcait, majd kalapot emelt az anyjuknak és megkérdezte:

— Lessz szíves megmondani, hogy mely-lyik országban vagytok?
 — Készszéggel választok az asszony a kérdésére.
 — Jinkszlandban, amely hozzátartozik Omlandhoz. Király kormányozza ország-un- kat, de nem vagyunk vele megelégedve.

Trisza nem aziránt érdeklődött, hogy miért nincsenek melégedve a királlyal, hanem az íránt, hogy nem kapathat-e valami harapnivalót, mert pátogatott ku-rikóricán és lemondán kívül egyebet napok óta nem ettek.

A derek asszony eltűnt a házbán s csak-hamar jött egy nagy talca szendvicssel, sajttal és süteménnyel. Ungancsak meho-fogott az evéshez Trisza is meg Jack is. Amit nem tudtak megenni, azt szembetéték, hogy eszessenek, ha ismét megéheznek.

Megkérdezték kinek a háza a hegyen levő várkastély. Megtudták, hogy abban lakik a király. Mindig a kastélyban van, ha nem vadászik a csatlósáival.

Bill kapitány elhatározta, hogy fölkeres-i a királyt, hiszen az ugyanis megal-dja előbb-több, hogy országában idegenek járnak.

Megindultak mindjárt a hegyre vezető uton, hogy megnézzék, otthon van-e a király.

Jack a fák közt észrevett egy fiút, aki hasrafeküdvé keservesen zokogott. Meg-kérdezté, mi a baja és amulva hallotta, hogy a szíve van meyhasadva.

Trisza bitáttja a fiút, hogy mőndja el a szíve bánatát részletesen, talán tudnak jó tanácsot adni.

A fiu felült s bemutatkozott.
 — A nevem Pont s a kertész fiu va-gyok. Beleszerettem a király unokahú-gát.

Bill kapitány meg akarta győzni Pont, hogy kertészelegyen nem való hercegéhez, Pon azonban kijelentette, hogy o nem kertészelegyen, hanem a trón jogos örökös-e ha Kegyetlen, így hívták a királyt, nem bitrolná a trónt, há ő lenne a király.

— Kegyetlen csak miniszterelnök volt az apámnak, mondotta Pon, de egy alkalmommal a vadászaton összevettem s vere-kedés közben lezavítottam apámat a szakad-ékba s önmagát kiirtotta ki királynak.

A kastélyból kikérgette apám házanépet.

Ha, Glóriába. Ott lakik a kastélyban, ő az ország lezsebb lánya. Szeret a virágos kertben járni. Ilyen járása alkalmával láttam meg és szerettem bele. Egy szép napon elküldötte a kíséretét és hozzá-m jött s bevallotta, hogy első tekintetre meg-szeretett engem. Eppen meg akartuk cső-kolni egymást, amikor arra jött a király, leült, megrugdalt, Glóriát meg elű-ztötte melélem és visszavonszolta a kas-télyba. De azért mi találkoztunk titokban. Elmondotta Glória, hogy a király egy gazdag udvari emberéhez, Googly-Goohoz akarja feleségül adni. Kikoszarta Googly-Goot már vagy harminckilenceszer, de az csak tovább erőszakoskodik. Glória azon-ban csak engem szeret. Tegnap is találkoztunk a szállólugásban, de vesztetem, mert megragadott a király két testőre s egy elvert Glória szemé láttára, hogy majdnem meghaltam.

Bill kapitány meg akarta győzni Pont, hogy kertészelegyen nem való hercegéhez, Pon azonban kijelentette, hogy o nem kertészelegyen, hanem a trón jogos örökös-e ha Kegyetlen, így hívták a királyt, nem bitrolná a trónt, há ő lenne a király.

— Kegyetlen csak miniszterelnök volt az apámnak, mondotta Pon, de egy alkalmommal a vadászaton összevettem s vere-kedés közben lezavítottam apámat a szakad-ékba s önmagát kiirtotta ki királynak.

A kastélyból kikérgette apám házanépet.

A természet ingyen munkásai

A nagyvárosi ember nem igen ismeri azt az erést, mely elfogja az embert, ha kilépe a szobából eléje tárul a szabad természet. Az egyik oldalán a kis erdő, mely rejtelmes süsogásával csalogat; elötte a behatálatlan mező, az ő tarka virágdejével, jobbra-balra a szántóföldek, ahonnan a már ér-ni kezdő arany búszakalások in- tegetnek. Minnyi frissesség, meny-nyi tisztaság, illatos levegő! Merre menjen az ember előbb, melyikben gyönyörködje jobban?

Figyeljünk csak meg kissé az er-dő, a mező, a szántóföldek ki-csiny, vagy nagy madarait s meg fogjuk látni, hogy ezek nemesak azért vannak hogy kedves esieser- gesekkel vonszókba tegyék a mező, a rét tarthatását, az erdő esend-jét, hanem, hogy hasznára váljanak az embernek, aki oly látlat-lan velük szemben.

Mert nem hálátlanság-e az, hogy az ember ólomgolyókat küld a levegőbe, hogy egy kedves árta-tlan kis állat életének véget ves-sen? Nem hálátlanság-e az, mikor a rossz gyerek felmászik a fára, hogy a madár fészekéből kiszedje a pintyöke-, rigófiókákat, melyek a szegény madáranyának épp oly kedvesek, mint az embernek a gyermekei?

Bizony, sok ember nem gondol arra, hogy ezzel nemesak hogy fájdalmat okoz a szegény, véde-kezni nem tudó madárnak, hanem kárt okoz önmagának is. Mert annyi szorgalmas munkással van kevesebbje a mi megélhetésünkért dolgozó, fáradozó gazdáknak.

De nemesak a pintyöke, nem-csak a rigó, hanem az erdő, a rét sok-sok apró és nagy madara siet segítségére a gazdáknak, hogy a nagy nehéz munkával elvetett mag-dietre kelhessen.

Nézünk csak meg, hogy tipeg, ugrál az eke nyomán a sok madár munkái! Hogy jelennek meg a szántóföldeken a varjak, még pe-

dig seregüstül; hogyan lepik el a felszaggatott földet. Hogyan szed- dik ki abból a kártekon rovarok álcáit.

Ime egy munkása a természet- nek. Ez az acéllék színi, erős láb, érdes talpa, a hollónál vála-mivel kisebb madár, hihetetlen kiszedi.

De hát miért tartózkodik a var-ju mindig a szántóföldeken. Miért buzika ki néha a vetést a földből? Miért szedi ki a magvakat az őz vége felé? Aki mindezt tudja, az csak becsülni tudja ezt a szorga-lmas munkást, nem eitélni. Miért? Hát azért, mert elképzelhetetlen haszon, az, hogy az eke nyomán kiforduló kártekon bogarak ál-cáit megeszi s így megakadályozza azoknak az elszaporodását. A palántákat az azért huzza ki a földből, mert azoknak a tövével megsejti a bogarat, mely annak, de nemcsak annak, hanem a szomszéd palántáknak is biztos gusz-tulást jelent. Ez is csak érhékes munka. Hogy pedig a beboronált magot is kiszedi néha, ez is ér-telhető. Késő ősszel már nem talál sehol bogarat, tehát felkeresi a későn boronált vetést és ebből sze-rez taplócáikat. Ebből az a tanul-ság, hogy a gazda fogjon idejé- ben a munkához, akkor a varju nem tesz majd kárt a vetésben. Meg aztán ez a kár! Mi az ahhoz a haszonhoz képest, melyet hajt, mikor is a kalászköztől le-szedi a bogarakat s így megmenti most már másodszor is a punztu-lástól? Ezért nem szabad a varjut puztítani, ezért nem szabad harag-dni rá.

Hanem hát nemesak a varjut nem szabad bántanunk, hanem a szántóföldi többi munkását sem. Ilyen segítő tőrs a gazdáknak például a vérese is. Így, hogy nem olyan hasznos, talán nem is olyan kedvelő állat, mint kisebb társai, még pedig azazal, hogy a szántóföldben annyi kárt okozó egereit pusztítja.

Ervél a finom táplálékul azon-ban nemesak ő él egyedül, hanem a bogoly is.

Ez a nagyobbbrézt nagyfejű, a varjunál valamivel nagyobbbnak látszó egyszerű szürke madár, mely szeret az ember közelében tartózkodni, leginkább a fa od-vában fészkeli. Innen jár ki egere-zésni, ami mindig nagy hasznalnak jár.

Már a macskabogoly nemesak az egereit pusztítja, hanem a cserebogarat is, sőt a hernyófétet sem veti meg.

A DAJKA

Megegyeztek. Adott parólt is, Képen nyalta A macak babát is. "Szédelette, Tejes teringette!" — Hányorgott rá S a karjára vette.	Kapkodt illi: Hol vegyen ő-dajkát? Cimros cicá Csóválja a farkát. Ő, azt monda, Mostanában ráér S megmutatja, Úres lesz a tányér.	S amióta Cimros a dadája, Semmi panasz Nincs is a babára. Anbár soha Nem teljes a szája: Mindig úres Tejes tányérkaja.
Tanácsot kér Illi fűtő-fától, Cimros cicá Mentem rá miákol. Ő azt monda, Tud tanácsot adni: Baba mellé Dajkát kell fogadni.	S nap baba az Ilike babája: Seme kővény, Csereanya a szája. Panasz rája Nincs is egyéb semmi: Csak a tejet Nem akarja enni.	S bár a baba Egy cseppet se épül: Cimros dada Szépsü és kővérül. Derek dada! Fogadja meg más is, Ő, azt monda, Beáll máshová is!

HETI KRÓNIKA

ZENGI HAFIZ

MOTTO:
A föld minden
Tudást ad,
Mindentől vár, vár,
Lecsapas nagyon.
Ha én is vár most
Zöldem is,
S a földet szeltem
Ruhát vártól írt.

Tudócsuherutos
Csunya, kődős télen,
Vidám verset írni
Szőrnység szegény.

Amikor a világ
Fejebuján táncol,
Vig stanczkat írni
Sohogyan sem pásszol.
Jobb szeretnék én most
Halálmarost írni,
Egő könyveimet
Abba beleírni.
A mellemet verni
S úgy szögöni bugva:
"Al hét sehoton!"
Avagy "Mea Culpa".
Európa keserűt
Sírva nyögöm én is:
Csődbe megy Európa,
Csődbe megyek én is.
Európával együtt
Hastalan remélünk,
Moratoriumot
Mindhába kérünk.

Héjcs, ha tudtak volna
A sötét jövendőit,
Mikor felcsereültük
A két bő estendőt.
Hogy leeshet az, aki
Felmászott a fára,
Hogy majd jön kippur jön,
A vig hannukára.
Törve vagyunk, törve,
Megtörve egészen,
Mint a téli hó
Ugy forgunk a szőlben.
Dohos kriptafalban
Nyikorog az ajtó,
Készen vár a hódhő,
Vagy a végrőhajtó.
Gyere vén Európa,
Oksosoljunk végre,
Gyere öreg pajtás,
Lépünk szövetségre.

Mint az уют mokus
Leugrik a fáról,
Ugorjunk le a rossz
Papírvalutáról.
Fogadjuk meg, hogy a
Mullat elfeledjük,
S hogy az adósságot
Eztán sem fizetjük.
Vidáman nézünk a
Csuf világ szemébe,
S a hitelcéköt
Küldjük a fenébe.
Tudócsuherutos
Csunya, kődős télen,
Tartozást fizetni
Szőrnység szegény.
Igaz ur nem fizet
Piszkos adósságot,
Hagyjuk hát táncolni
Féjén a világot.

A JEGY

Irta: Timár József

TÁJON sűrű, novemberi köd, a ködben homályos a látkör mozogtak. Itt egy lönha bérsekéké mázik a sáros uton. Az ökrök térdig sűpednek a kátyuba s alig vonzólják az üres szekeret. Ott lóháton megy valaki a kuthoz, kelet felé pedig a térs mezőn díszőfalka legel.

terjengeni a konyhában. A pesenye illata versenyre kel a kalács párolgó szagával. — Jaj, csak elkészülhessek hajnalig — sópánkodik az asszony. — Van még elég időd odáig! felel a bérsek. — Hát aztán hogy megy az az utazás? — Hogy? Hát úgy, hogy az ember lemegy az állomásra, jegyet vált, aztán vár. Addig vár, míg pejár a vonat. Abba aztán beül az ember és pipázik.

hallani. A vonatban sokféle ember összevevődik. Ez azt meséli, az amant. Mindig tanulhat az ember. Aztán meg katonakorában ugy megszokta az utazást, akár a pipázást. — No, ne jusulj! — mondta végre — majd valahogyan csak lesz. — Eljössz? — El! — De pénz nélkül? — Kell is oda pénz! — Az asszony örült, hogy az ura eljön s a pénz felől nem aggodott. — Hát ha az ura nem aggodik, akkor ő mért aggodnék!... Hajnalra mindent összekészítettek, aztán tarisznyát a vállra, kosarat a fejre — elindultak a vasuti állomás felé. — Jó néhány kilométert kellett gyalogolni, de hagyján! Majd pihennek a vonatban Pestig. Már lehetett jegyet váltani, mikor odaértek az állomáshoz. Bóta elővette a száz forintot, jobban mondva két darab százkoronást és váltott egy jegyet.

az asszony mellé. — No, most add vissza a jegyet. Ki van lyukasztva? — Ki. — Akkor rendben van. A következő állomáson ismét bejött a vonatör. — Kérem a jegyeket! — mondta. Bóta meg sem mozdult, szétvetette a lábait s úgy ült ott, mint egy keleti fejedelem. — Maga most szállt be? — kérdezte a vonatör. Bóta még a fejét sem biccentette meg. — Dehogyan is! — mondta gögösen. — Sz én már két állomással ezelőtt felszálltam. A jegyemet is kilyukasztotta már, elhun van! Odanyújtotta a jegyet. A vonatör rápillantott, aztán legyintett. — Boesánat — mondta — és elment. — No azért! — szolt utána Bóta kevélyen s pipára gyujtott. Világosodott. Már Pest felé jártak, mikor egy állomáson felszállt az ellenör. A hátulsó szakaszba szállt föl, de Bóta az ablakon keresztül meglátta. Oldalbalátte az asszonyt és odasugta neki: — Most te menj ki. Eredj csak arra előre, ott látsz egy ajtót, amin két ó betű van, oda menj be és várj, amíg hilaik. Az asszony kiment. Nemsokára jött az ellenör s kérte a jegyket. Bóta büszkén mutatta a magáét. A vonatör azonban megszólalt: — Az előbb ült itt egy asszony, hová lett? — Az én feleségem — mondotta Bóta önérettel. — Kicsit kiment, de mindjárt behívlak. Fölugrott és kiment az asszonyért. — Hé, anyjuk, kéri a jegyet, gyere elő! Az asszony előjött s Bóta villangyorsan markába nyomta a jegyet. — Ugy tégy, mintha az alsó szoknyádból szednéd elő! — sugta neki. Az asszony bement, felszedett magán valami három szoknyát s a legalsó szoknya zsebébe belenyúlt. Ugy tett mintha onnan venné ki a jegyet. — Tessék! — mondta önérettelen és az ellenör felé nyugtózta. Az már az ajtónál volt, legyintett, meg sem nézte, csak kiment. Pestre értek. A vonat berobogott a hatalmas üveges pályaház alá. Mindenki szedelőzködött, mindenki fölállt. Bóta ekkor elővette a jegyet, jól megnézte. — Eddig csak eljöttünk ketten egy jeggyel — gondolta — hanem most aztán jegy nélkül hogyan ereszkene ki? Hirtelen rápillantott a jegy számára. Nulla, hetvenhét, négyezred rész. Elmondta tiszter is egymásután. Aztán visszaadta az asszonynak. A vonat megállt, kiszálltak. Bóta ekkor odasugta az as-

szonyonak: — Te lesk eredj előre. A kijáratnál add oda a jegyet a portásnak, aztán az utcán várj meg. — Az asszony engedelmesen távozott. Bóta megvárta, míg mindenki kiment, akkor aztán nagy hetykén ő is kezdett kiféle menni. A kijáratnál a portás elébe állt. — Kérem a jegyet! — Bóta esodálkozva nézett rá. — Sz már az előbb odaadtam! — Hiszen most akar csak kimeinni! — Persze, mert éppen akkor, mikor a jegyet odaadtam, eszembe jutott, hogy a vonatban maradt a tarisznyém, hát visszalödtam. — Ez csak kibeszélés! — kiáltott egy másik vasutas. — Biztosan nincs is jegye! Nem is volt! — Ne sértgesen az ur! Szó szót ért, veszekedés lárma támadt. Bótát bevitték az irodába. — Nem volt jegye, fizessen! — mondta a forgalmi tisz. — De volt! — kiáltott Bóta. — Még a számát is tudom, mert unalmamban megmozgattam a vonatot. Nulla, hetvenhét, négyezred rész. Tessék utánanézni! A forgalmi tisz meglepődött. Ennek már fele sem tréfa. Mégis igaz lehet, ha tudja a számát is. — Hozzák be az urnát a jegyekkel. — Mondta a forgalmi tisz s az urnát nyomban behozták. A sok jegyet kiborították az asztalra. — Tessék csak megkeresni Közte van! — mondta Bóta önérettelen. Keresték. Addig kersték a mig csakugyan meglétek. A forgalmi tisz szidta a portást, a portás szidta a másik vasutast. Végül boesánatot kértek Bótától. — Hát ne haragudjon, most már elmehet. Bóta azonban keményen a sarkára állt. — De nem úgy van az, kérem! — No, no, hát mi kell még? — Kérem a panaszkönyvet! — Ojjojój! — A vasutasok behúzták a nyakukat. — Nincs már panaszkönyv! Eltörölték. Ha panaszt akar tenni, adja be írásban az üzletvezetéshez. Bóta dörögött: dörögött, hogy ő ezt nem hagyja annyiban, ilyen szegényt, hogy megyanusították s ügyvéddel fenyegetődzött, végül is egy szivarral betömte a száját és kintuskolták. Kint az utcán kétségbeesve várt a felesége. Azt hitte, hogy talán már be is esutkát az urát, azért késk ilyen soká. Mikor meglátta Bótát, feléje szaladt. — No, esakhogy előkerültél. Bóta hetykén rántott egyet a tarisznyáján s félrevágta a szivart a szájában. — Eligazítottam a dolgot! — mondta. — Most már aztán mehetünk az unokámhoz.

Röptében az események nyomában

A Pandit Shyam Shankar féle indiai színhazi társulat egyik tagja, egy néger, aki, mint látszik, nagy szeretettel muzsikál az ő kis indiai gyermekének. A kompanya most utazza be Angliát s mindenütt a legnagyobb sikerrel szerepel.

George Carpentier, aki a negyedik roundban kikapott Jack Dempseytől, most újra treni. Cookot az angol bajnokot akarja megverni. Trenjének nagyraesett a szabadban végzett gyakorlatok alkotta.

Jaqueline Logan művésznő a legújabb divatu hajdijével.

A legújabb női hajdijek, mint a képen a látszik, a kórus hőlyei között is megjelentés népszerűségnek örvendő.

Richard E. New, aki félig vakon és láb nélkül utazást tesz most az egész amerikai kontinensen.

Miss Cattle Taylor a híres pennsylvániai szépség és mozisztárnő, aki nagybarátja a sportnak, de leginkább az egyetlen fotoballinak.

Constance Talmadge, a nagyzeru mozisztárnő legújabb szerepében, Csepatriában, amiben minden valószínűség szerint épen úgy meghódítja majd a közönséget, ahogy eddig tette.

Fritz Kreisler, a világhírű osztrák hegedűművész most érkezett vissza a feleségével együtt az Egyesült Államokba.

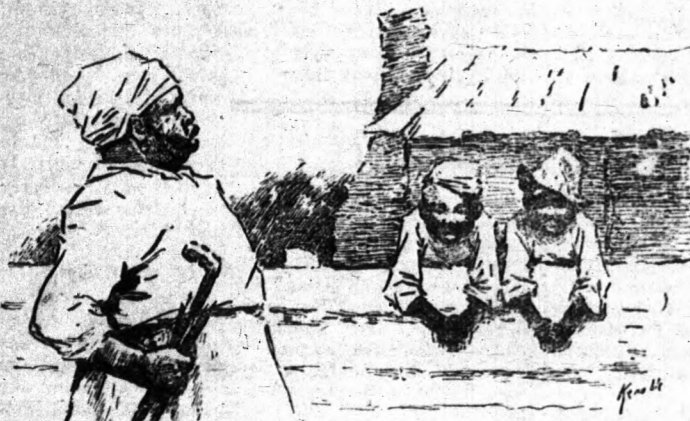
VIDÁM PILLANATOK

"Ünnepek után"

"Örömtűz"

— Mit esináltál egész nap Joe?
— Semmit.
— És te, Nick?
— Segítettem a Joának.

NEM LEHET.
Látja kisasszony, magyarázza egy éltebb hölgy, én az angol szokásnak hódolok. Nem felelek olyan férfiak, aki nincs nekem bemutatkozva...
— Azt én nem tehetem. Kibóbnának...
— Honnan?
— A hivatalból. Telefonos kisasszony vagyok és napjában ezerkétszáz idegennel kell beszélgetnem.

ROSSZ KIFOGÁS.
Nő: Most kell hazajönni, vén lump!
Férj: Hiszen csak egy óra!
Nő: Az imént ittott az óra három!
Férj: Szent Kleofás, ez az óra dadog.

A BORRAVALÓ.
Mondhatom, hogy Drezdában tölem senki sem fogadott, elborrávalót.
— Hogy lehet az, Steiner ur!
— Hát úgy, hogy én még nem voltam Drezdában!

Kultüreberek.

ISKOLÁBAN.
A tanító a családról, az apáról, a testvéréről, öccséről, bátyáról, nővéréről magyaráz.
— No, Politze, mit mondanál te, ha a gólya egy kis fiucsukát hozna nektek?
— Azt, hogy pechünk van.
— Miért?
— Mert nekem már két éve nincsen mamám, csak két leány nővérem.

Mutatvány a karácsonyi "praktikus" ajándékokból.

— Jaj de drága ez a ruhák!
— Drága? Még nem tudom.
— Hogyhogy?
— Majd a végtárgyaláson.

Kotorászás a kínai zsebben

Kína és a konferencia. — A kiraiak modern télektara. — Japán a nagy zsebkutató. — Az öreg, de mégis fiatal Kína most is meg fogja kapni az írott malasztot, úgy, ahogyan eddig mindig megkapta azt. — Intézkednek róla, anélkül, hogy megkérdéznék.

VALAMELYIK angol költő valamelyik nem egészen világos pillanatban versben emlékezett meg arról az érzésről, amely az embert akkor fogja el, ha véletlenül egy idegen kezét talál a zsebében kotorászva. Ugyanez az érzés lehet Kinának is a washingtoni konferencián, ahol tulajdonképpen nem történik más, mint az, hogy idegen nemzetek jól nevelt fiai turkálnak a zsebeiben, legalább jelképileg.

És a fehér dzsentlemének nagyon jól tudják és talán nem is tagadják azt, hogy Kinának a zsebeiben kotorászni, de sőt mintha olyasformán melegezőznie, hogy hát ők turkálnak abban a zsebben, csak azért, mert Kína maga nem akar benne turkálni, már pedig a modern civilizációnak elsőrendű érdeke az, hogy a zsebek használatban legyenek, meg aztán, hogy ők azonnal abbahagyják a turkálást, amint a szakértő bizottság azt állapítja meg, hogy a zsebek nem lyukasak és nyomban átengedik a helyet magának Kinának.

Valamennyi fehér dzsentlem így nyilatkozik, persze Japán, az nem.

Ami Japánt illeti, ez sokkalta alaposabban iparkodik eltalálni a többieknek a tulajdonságait, mintsem hogy ilyesféle melegezőzésekkel szépegtetné magát. Volt Amerikának egy nagykövete Japánban, aki már megemlékezett az országnak erről az alaposjáról a nyugati szokások elsajátítása körül. Egyszerűen en bloc veszik át a nyugati szokásokat, tulajdonságokat. Így például, amikor elhatározta, hogy amerikai mintára építteti meg a vasutait, meg is esinálta tökéletesen úgy, ahogy Amerikában vannak megépítve a vasutak, még az étkezőkocsik is ugyanolyanok. És emellett az étkezőkocsikban ugyanolyan angolnyelvű étlapokat talál az ember, mint akár a New York Centralon, vagy pedig a Pennsylvania.

Ez az amerikai nagykövet egyszer Japán vasuton utazott és egy japáni urival beszélgetett egy fél órára. Rendszerint az urival beszélgetett, hogy most amerikai reggelit fognak enni. És ez az ur ember amerikai reggeliképen levest, ham és egzset, kenyérpudingot és egy pint sört rendelt és fogyasztott el. Látjuk tehát, hogy milyen en bloc veszik át az itteni szokásokat. Nem részletekben, hanem minden együttesen. Amelyik faj pedig utazás közben ilyen reggelit tud elfogyasztani, annak feltétlenül óriási asszimiláló ereje kell, hogy legyen. És amellett alapos is. Ugyanígyen alaposan kutató a kínai zsebekben is.

Már most nézzük a másik keleti fajt, amely legjobban iparkodik közeledni az európaiakhoz. A kínaiakra vonatkozóan ugyanez a megfigyelés azt jegyzi meg, hogy ezek nem csoportosan veszik át az európai szokásokat, módszereket, hanem kiválasztanak közülük a javából, itt is egy keveset, ott is egy keveset és ezeket azután a saját szájuk ize szerint át meg átgyúrák. Így például az is valószínű, hogy a kínaiak, akik nem tudtak szőrszálböröstül átvenni amerikai vasutakat, angol hajógyárakat, német gyártelepeket, pullman hálókosztályokat stb., abban találták örömlüket, hogy európai eszméket asszimiláljanak.

Rendkívül érdekes művelt, tanult kínai körökkel érintkezésbe jönni. Abszolút modernnek, intelligensnek, azonban mégis ott van bennük az a szomorú szeptimizmus, amely könnyen érthető egy olyan előrehaladt fajnál, amelynek már csak multja van. Az

ilyen kínai valahol ott áll a hírhedt Ledoux és a híres Anatole France között. Ledoux, a Mr. Zero, az emberárvérő, annak köszönheti a hírhedségét, hogy olyan dolgokat hirdetett, amelyeket valamilyen úton úgy teszünk, mintha hinnénk, amelyről azonban önmagunkban bevalljuk, hogy a jelen viszonyok és emberi érzések közepette meg nem valósíthatók. A kínai ugyanezt megteszi. Folyton hangoztatja a "demokráciát", az "igazságot", a "közárságot". Megvannak az összes hozzávaló szavai. A legkomolyabban hangoztatja őket és mosolyog hozzájuk, mosolyog, nem egészen úgy, mint Anatole France teszi, sokkalta alaposabban.

A kínai mosolyog a konferencián, amikor mondja: "A japán barátaink a shantung dolognak először csak a könnyű oldalát akarták elintézni. Mi először a bonyolultabbakat akartuk tárgyalni. De hát, ha a barátaink nincsenek még készen, az embernek akkor várni kell és nem lehet ellentánni."

Hogy a keleti népek között a legmodernebbek és a legnyugatibbak, ezt a kínaiak a konferencián ak-

Koo bátran beillhetnék husz esztendőnek. Child nagykövet "államgyermekének" nevezte ezeket a komoly, szenvedélyes fiatal Anatole Franceokat. "Kína rohaszen siet." Ezt mindenki tudja, hiszen oly sok századot ért már el, hogy tudja az idők lassu folyását. "Kinának türelmem kell." A konferencia minden egyes tagja ezt hangoztatja. "Azonban a sietés modern dolog," felelik a kínaiak mosolyogva "és Kína ma már modern."

Ezek a kínaiak itt is úgy beszélnek, mint Párisban beszéltek, pedig azóta a világ már századok óta öregedett néhány esztendő alatt és századok tapasztalatait élte át. És ott sem hallgatott senki rájuk. A végén hazaküldték őket, üres kezekkel. Vajjon ideálisíták-e, akik nem érzik a modern szellők ösi illatát? Mr. Hughes maga is sokért nem adná, ha erre választ adhatna. A fiatal öreg és az öreg fiatalok ok, akiknek rárendeltül arcára nem tesz bizonyást az idő. Ha igazi humoristák, már pedig a humort a konferencián ok képviselik, akkor nagyon jól kell mulatniuk azon, hogy ugyanazt a nyelvet, jól kell mulatniuk azon, hogy ugyanazt a nyelvet, kifejezéseket használják, amelyeket annak idején a tisztelt barátai használtak, azóta elfeledtek és nem szívesen veszik, ha azokra emlékeztetik őket.

Kína fog valamit kapni a konferenciától. Ebben mindenki megegyezik. Kína fog kapni majd valamit, mondja a propaganda.

Kína sokat fog kapni, ha megmutatja, hogy meg is tudja tartani.

Mit kér Kína? A propaganda feleli: "Kína a maximumot akarja."

"És vajjon elfogad-e kevesebbet a maximumnál? Feltétlenül," mondják. "Ha látja, hogy ez a kevés a javára van."

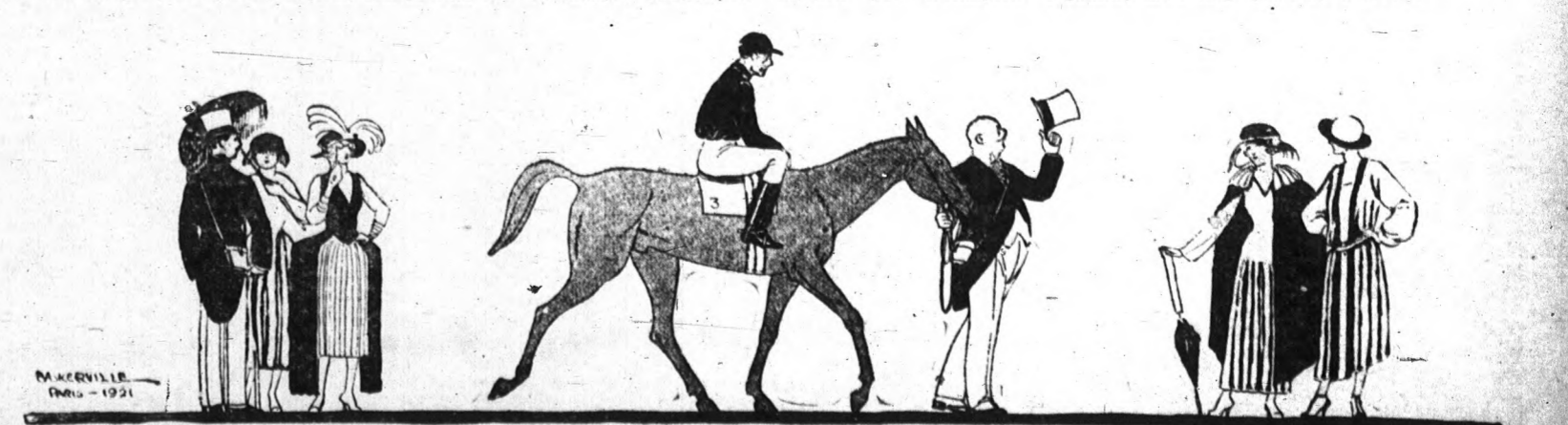
És közben a kínaiak a konferencián a tiltakozás jeléül egymásután lemondanak. Végül majd ki fogják jelenteni a propagandisták: "Az itt résztvevő kínaiak nem voltak praktikusok, radikálisok, szélsőségesek voltak. Ok nem képviselték az igazi kínait. Majd másvalaki jobban képviseli."

Mindenesetre érdekes a konferencia lassu páfordulása. Most már háttérbe szorult a kínai kérdés és ismét előtérbe nyomult a tengeri fegyverkezés. A konferencia egyik főcélja volt a Csendes óceán bonyodalmainak elintézése és igazságszolgáltatás Kinának. Ma már a Csendes óceánon kívül csak azt emlegetik, hogy valamit tenni kellene Kináért is. A konferencia ma már sokkalta többet törődik azzal, hogy Japán elfogadj-e a tengeri fegyverkezés mérvét, mint azzal, hogy Kína részesül-e a "demokráciában", az "igazságban" és más jelszavakban, amelyeket mosolyogva emleget.

Közben pedig vigan kotorászni a kínai zsebben. Vigan kotorászni különösen Japán és ezt a nemes szót konferencia ide, konferencia oda, semmi esetre sem akarja abbahagyni.

Ellenben Kína kapni fog valamit. A betűkből és az írott malasztból már eddig is sokat kapott.

Most is fog kapni. Az egyik angol kiküldött szerint eddig még nem írták alá a Csendes óceánra vonatkozó olyan okiratot, amelyben Kína függetlensége garantálva ne lett volna. Pedig Kinát soha sem meg kérdézték, mikor róla volt szó. Most meg kérdézik meg. Adnak neki valamit és el kell neki fogadnia, mert még lyukasak a zsebei.

MAKREKILER Paris - 1921

A budapesti Dante-kiállításon ajtóőr

Hogy dőlnek meg a világrekordok?

1321 szeptember 14-én. Ravennában meghalt Durante Alighieri, akit röviden Dante-nek neveznek...

egyedül annak köszönhetik szépségüket, hogy Dante volt a Színjáték jelenetét ábrázolják. Különösen finomak Örkényi Dante-illusztrációi.

Beatrice aureoláját érzik a fejük fölött. A léányesopont nagy szekrénytől szekrényig és a fiatal ember megy utána.

1321 - 1921

Magyarország kulturális értékeit igazolja, hogy Budapestnek nemcsak szépsége érzékelt egy Dante-emléktáblának...

De azért az egész kiállítás szép és értékes. A Korvin Műtárgy-Egyesület némes kulturális munkát végzett.

Ha azonban jobban belelmedünk a kérdésbe, úgy csak hamar be fogunk látni, hogy a versenyző eredményes működése nemcsak a testi feszültségtől, hanem a technikai képzettségtől függ.

AZ ÖRDÖG APRÓHIRDETÉSE Irta Kozma Andor

A PÓKOLBAN statisztikát vezetnek az emberi bűntettek sikereiről. Ennek alapján az ördög tudja, hogy nincs büntetés, mely bizonyosabban és többérvű sikerülne, mint az, melynek egészen egyszerű, szinte otrombán buta terve a nők férjhezmenési vágyára van alapítva.

hogy az apróhirdetésre egyelőre nem sokan törődtek, hanem a nők akit szövegmondású vált "csunya, mint az ördög", "rossz, mint az ördög" s más efféle szólam kihívta bosszút. Kiszéjtette ezért a következő hirdetés:

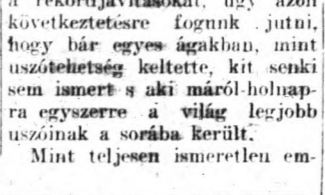
az ördög, az apróhirdetés szerinte. Persze, a cinikus nő a szerelmét, a jó házasságra nyílt alkalmat, csak érdekelt szimulálják. Legtöbbször a legelőször levetél is volt csatlóva. Az ördögnek magának nem is lett volna annyi ideje, hogy ilyen óriási tömeggel bíbelődjék, ellenben nagy volt rajta az elégtelenség öröme. Reáltit az ajánlatokból összegyűjtött magas kassza és ugyancsak, hogy a pokol rengett bele.

Hogy dőlnek meg a világrekordok? Mitől függ a rekord? Az athléták kondíciója. Új nagyságok. Charles Paddock a csodatűtő. Gourdin a távolugró bajnok. Az elmúlt versenye új rekordjai.

INDENKIVÉL, aki az athlétika bármely ágával foglalkozik, megtörtént már, hogy egy alkalommal, akár verseny, akár training közben, oly eredményt ért el, mely felülmúlta az összes eddig elért eredményeit, vagyis megjavította a saját rekordját, de esetleg a helyi, országos vagy világrekordot is.

Hogy dőlnek meg a világrekordok? Mitől függ a rekord? Az athléták kondíciója. Új nagyságok. Charles Paddock a csodatűtő. Gourdin a távolugró bajnok. Az elmúlt versenye új rekordjai.

Gourdin a Harvard egyetem távolugró bajnoka, ki megtörténő rekordot újította.

100 yardos távon, hol a világrekord 9 3/5 mp., közel járunk a határhoz, de még mindig várhatunk újabb meglepetéseket mert a versenyzők száma évről-évre ezrekkel növekszik...

Minden athlétának sajnálva egy a rekordjavítás s bár minden athlétát igyekszik azt elérni, a nagy nemzetközi viszonylatban csak nagyon kevesnek sikerül is akárhányan a rekordjavítás közlő soha többé nem bírájk rekordjukat újból elérni.

Ha azonban jobban belelmedünk a kérdésbe, úgy csak hamar be fogunk látni, hogy a versenyző eredményes működése nemcsak a testi feszültségtől, hanem a technikai képzettségtől függ.

Rövid pár hét lefolyása alatt négyszer futotta meg a 100 yardot, 9 3/5 világrekordot alatta ugyanazon idő alatt még más rekordokat is felállított.

Legfontosabb napja tehát április 23-ika volt, midőn öt számban indult s mindegyiket rekord idő alatt nyerte meg s ezzel olyan teljesítményt ért el, el, amelyhez hasonlóit eddig még senki sem produkált s talán hosszú ideig nem is igen fogunk produkálni.

Azokban a rekordjavítások diadalmából más versenyzőket is jutott, nemcsak Paddocknak, habár nem is olyan nagy mértékben.

Junius 21-én Larry Brown, a Pennsylvania egyetem hallgatója, a Franklin-pályán Philadelphian, az 1000 yardot 2 p. 12 mp. alatt futta.

Távolugró, Edward D. Gourdin, (Harvard University) 25 láb 3 inch. Julius 23. Cambridge, Mass.

15 mfd. gyaloglás, 2 ó. 2 p. 57 3/5 mp. William Plant, (Morningside Athletic Club, New York, Nov. 13, New York.

440 yardos staféta, B. J. Wefers jr., F. K. Lovejoy, H. Ray, Edward Farrell, 42 2/5 mp. Pasadena, Cal., július 5. New York Athletic Club.

880 yardos staféta 1:27 2/5. Ugyanazon csapat. Egy mft. staféta 3:16 2/5. American Legion State of Penn. C. D. Rogers, Er Eby, Larry Brown, R. S. Maxam, Jun. 11. Philadelphía.

2 mft. staféta 7:50, az angliai Oxford-Cambridge csapat. W. G. Tatham, H. B. Stalard, W. B. Milligan, G. B. D. Rudd, Jun. 11. Philadelphía.

A lefolyt év alatt a legnagyobb meglepetést, azonban Join Weismuller, ez a chicagoi

100 yardos staféta, nyílt víz, 4 ember, 100 yard egyenként, Illinois Athletic Club, Perry McGillway, John Weismuller, Abe Siegel, Norman Ross, Chicago, aug. 27.

A hölgyuszás terén Miss Etheld Bleibrey állított fel új rekordokat, bár Miss Sibyll Bauer és Miss Charlotte Boyle ugyancsak a nyomában voltak.

50 yard, sós víz, egyenes, 0:28 4/5. Etheld Bleibrey, Women Swimming Association (New York), Honolulu kikötő, május 27.

100 yard, sós víz, egyenes, 28 4/5 mp. Marlechen Wechsclaw, Honolulu, május 27. 100 yard, sós víz, egyenes, 1 p. 3 2/5 mp. Etheld Bleibrey, Honolulu, május 30.

100 yard, zárt, 3 forduló, 1 p. 3 4/5 mp. Etheld Bleibrey, Brighton Beach, N. J., júli. 16. 150 yard, zárt, 5 forduló, 1 p. 49 4/5 mp. Charlotte D. Boyle, Women Swimming Association (New York), Brighton Beach, június 11.

200 yard, zárt, 9 forduló, 2 p. 38 2/5 mp. Charlotte D. Boyle, New York, március 12. 200 yard, zárt, 7 forduló, 2 p. 32 4/5 mp. Charlotte D. Boyle, Brighton Beach, szeptember 25.

220 yard, sós víz, egyenes, 2 p. 52 2/5 mp. Etheld Bleibrey, Honolulu, május 28. 220 yard, zárt, 10 forduló, 2 p. 52 2/5. Margaret Woodbridge (Detroit Ath. Club), Philadelphia, március 5. 300 yard, zárt, hét forduló, 4 p. 18 2/5. Etheld Bleibrey, Indianapolis, Ind., aug. 18.

100 yard, nyílt, esendes víz, egyenes, 1 p. 16. Sybill Bauer (Illinois Ath. Club), Chicago, aug. 27. 100 yard, zárt, négy forduló, 1 p. 16. 2/5. Sybill Bauer, Chicago, ápr. 7.

150 yard, zárt, 7 forduló, 2 p. 6 1/5 mp. Sybill Bauer, Chicago, nov. 21.

200 yardos, 25 yardos medence, négy uszó egyenként 50 yard, 1 p. 1:25 mp. Outrigger Canoe Club, C. Cassidy, M. Weinsclau, Helen Moses, E. Scudder, Honolulu (Hawaii) egyetemi uszoda, Julius 20, 1921.

Ezek az elmúlt év nevezetesebb rekordjai s bár évek óta nem voltak nagy nemzetközi versenyek, illetve olimpiadok, ezen eredmények oly kitűnők, hogy előre is sejtjük, hogy a legközelebbi olimpiadon, melynek előkészületei már folyamatban vannak, bizonyára a csillagszöves lohogó athléták fejtájk a győzelmi lobogót tartani.

Mindamellett nem allithatjuk, hogy az összes ágakban fölényben vannak, mert vannak egyes sportágak, hol a küzdelem a két világrész között rendkívül erős.

Ezen ágak köré soroztatják legelőszörban az uszást számokat. Bár mostanában Európában még nem rendeznek általános

nagy versenyeket, de már az eddig lerendezett versenyekből megállapíthatjuk, hogy az európai uszó rekordok s így a versenyzők képességei is, sorosan az amerikai eredményeknek a nyomában vannak. Míg Amerika kétségkívül vezet a rövid és középtávú számokban egész az egy angol mérőföldes távig, addig ezenfelül az elsősgy nagyon kérdéses, mert Németország, Anglia és Finn-Norvégország rendkívül kulturálják ezeket a távokat és elsőrangú erőket nevelnek ezen a téren.

Egy dolog azonban máris bizonyosnak látszik, és pedig, hogy a háborús viszonyok által okozott ellentéték elsimítására a sport, a nemzetközi versenyek rendezése a legalkalmasabb eszköz. A sportban nincsenek ellentétek, nincsenek differenciák; egyetlen esélyekkel indul minden versenyző s minden igaz sportemberrel őszinte örömmel idvözi a győztest, tekintet nélkül a nemzetiségre. Közvetlenül a háború kitörése előtt Berlinben készülték rendezni egy olimpiadot a már hozás í fogtak a stadion (versenypálya) építéséhez, de aztán minden alhamaradt a ezidőszámit még nem tudni, hogy hol lesz a legközelebbi olimpiad, de annyi már most is sejtethető, hogy a legközelebbi világbajnoksági verseny egyáltalán a nemzetek valódi béké napja is lesz, kik ezen a napon fognak hosszú útván elkészült háborúsodás után elsőször találkozni, hogy a sport terén való nemes versengés alakjában dokumentálják az abszolút egyenlőséget. Nem érhet el minden ember világrekordot, de mindenesetre megjavíthatja a saját sport-rekordját és avval együtt ugyancsak a saját egészségügyi rekordját is s ehhez nincsen szükség nagy előkészületekre vagy tanulmányokra. Ki kell menni a versenypályára, vagy ha ez nincs, bármily szabad térére s ott megkezdhetjük a sportot, majd napról-napra való gyakorlatozással fejlesztjük képességeinket mindaddig, míg annak a tudatára ébredünk, hogy az egészségünk kitűnő s a rekordunk, bár még lehet rajta javítani, szintén felleltemre méltó. Fokozzuk szorgalmunkat, fokozzuk az akaratunkat s fokozódni fog a teljesítményünk.

200 yard, sós víz, egyenes, 2 p. 38 2/5 mp. Charlotte D. Boyle, New York, március 12. 200 yard, zárt, 7 forduló, 2 p. 32 4/5 mp. Charlotte D. Boyle, Brighton Beach, szeptember 25.

220 yard, sós víz, egyenes, 2 p. 52 2/5 mp. Etheld Bleibrey, Honolulu, május 28. 220 yard, zárt, 10 forduló, 2 p. 52 2/5. Margaret Woodbridge (Detroit Ath. Club), Philadelphia, március 5. 300 yard, zárt, hét forduló, 4 p. 18 2/5. Etheld Bleibrey, Indianapolis, Ind., aug. 18.

100 yard, nyílt, esendes víz, egyenes, 1 p. 16. Sybill Bauer (Illinois Ath. Club), Chicago, aug. 27. 100 yard, zárt, négy forduló, 1 p. 16. 2/5. Sybill Bauer, Chicago, ápr. 7.

150 yard, zárt, 7 forduló, 2 p. 6 1/5 mp. Sybill Bauer, Chicago, nov. 21.

200 yardos, 25 yardos medence, négy uszó egyenként 50 yard, 1 p. 1:25 mp. Outrigger Canoe Club, C. Cassidy, M. Weinsclau, Helen Moses, E. Scudder, Honolulu (Hawaii) egyetemi uszoda, Julius 20, 1921.

Ezek az elmúlt év nevezetesebb rekordjai s bár évek óta nem voltak nagy nemzetközi versenyek, illetve olimpiadok, ezen eredmények oly kitűnők, hogy előre is sejtjük, hogy a legközelebbi olimpiadon, melynek előkészületei már folyamatban vannak, bizonyára a csillagszöves lohogó athléták fejtájk a győzelmi lobogót tartani.

Mindamellett nem allithatjuk, hogy az összes ágakban fölényben vannak, mert vannak egyes sportágak, hol a küzdelem a két világrész között rendkívül erős.

Ezen ágak köré soroztatják legelőszörban az uszást számokat. Bár mostanában Európában még nem rendeznek általános

nagy versenyeket, de már az eddig lerendezett versenyekből megállapíthatjuk, hogy az európai uszó rekordok s így a versenyzők képességei is, sorosan az amerikai eredményeknek a nyomában vannak. Míg Amerika kétségkívül vezet a rövid és középtávú számokban egész az egy angol mérőföldes távig, addig ezenfelül az elsősgy nagyon kérdéses, mert Németország, Anglia és Finn-Norvégország rendkívül kulturálják ezeket a távokat és elsőrangú erőket nevelnek ezen a téren.

Egy dolog azonban máris bizonyosnak látszik, és pedig, hogy a háborús viszonyok által okozott ellentéték elsimítására a sport, a nemzetközi versenyek rendezése a legalkalmasabb eszköz. A sportban nincsenek ellentétek, nincsenek differenciák; egyetlen esélyekkel indul minden versenyző s minden igaz sportemberrel őszinte örömmel idvözi a győztest, tekintet nélkül a nemzetiségre. Közvetlenül a háború kitörése előtt Berlinben készülték rendezni egy olimpiadot a már hozás í fogtak a stadion (versenypálya) építéséhez, de aztán minden alhamaradt a ezidőszámit még nem tudni, hogy hol lesz a legközelebbi olimpiad, de annyi már most is sejtethető, hogy a legközelebbi világbajnoksági verseny egyáltalán a nemzetek valódi béké napja is lesz, kik ezen a napon fognak hosszú útván elkészült háborúsodás után elsőször találkozni, hogy a sport terén való nemes versengés alakjában dokumentálják az abszolút egyenlőséget. Nem érhet el minden ember világrekordot, de mindenesetre megjavíthatja a saját sport-rekordját és avval együtt ugyancsak a saját egészségügyi rekordját is s ehhez nincsen szükség nagy előkészületekre vagy tanulmányokra. Ki kell menni a versenypályára, vagy ha ez nincs, bármily szabad térére s ott megkezdhetjük a sportot, majd napról-napra való gyakorlatozással fejlesztjük képességeinket mindaddig, míg annak a tudatára ébredünk, hogy az egészségünk kitűnő s a rekordunk, bár még lehet rajta javítani, szintén felleltemre méltó. Fokozzuk szorgalmunkat, fokozzuk az akaratunkat s fokozódni fog a teljesítményünk.

Arnold Desch, (Notre Dame) 440 yardos rekordot 53 4/5 mp.

s ha nehéz évekig tartó munka után felhagynak a sporttal, nyugodtan tehetjük azt, mert szervezetünk egész életünkre megalapozott

Frank Imrv.

A VASARNAP NAGY HUMOROS OLDALA

Rajzolta: Gene Byrnes

Undor.

Csintalan Peti Kalandjai

Nehezen tanulsz ma. Hadd nézzem a feladatot. —

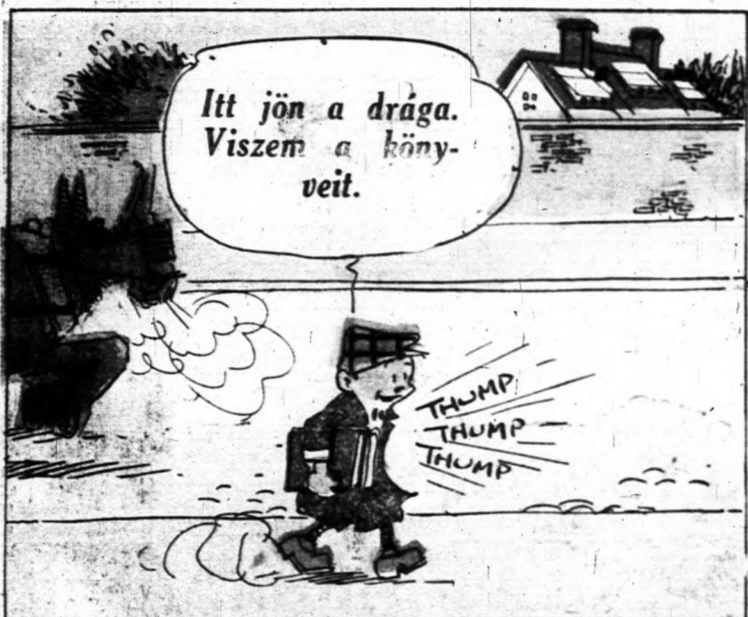
NEM! Köszönöm Mamuskám már kész.

Ah, nem tudok Ilonka nélkül élni. Kíváncsi vagyok, gondol e néha, néha rám?

Mért nem eszel? Beteg vagy?

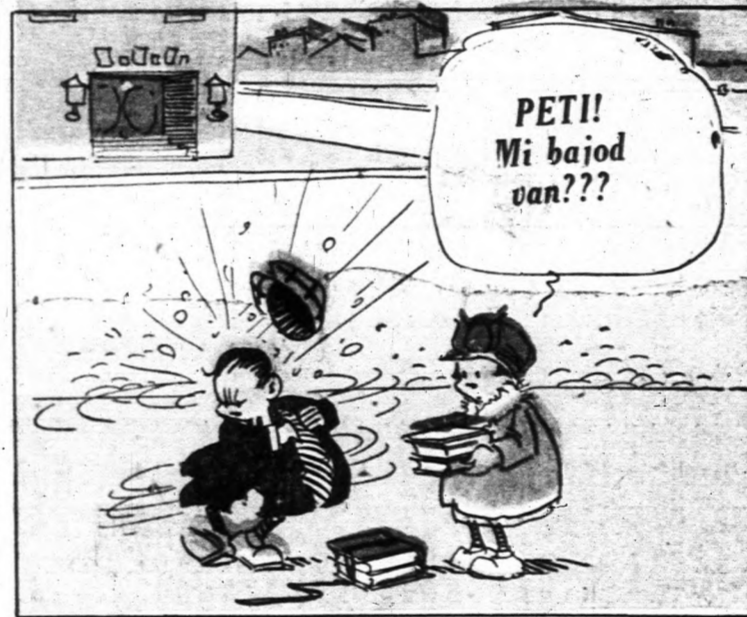
Itt jön a drága. Viszem a könyveit.

THUMP THUMP THUMP

Jó reggelt Ilonkám. Van itt valami!!

NEKEM? Kíváncsi vagyok, mi lehet.

PETI! Mi bajod van???

Elfelejtettem valamit, muszáj haza rohannom.

Olyan sürgős?

MAMA! Hol van az a papir, amire tegnap irtam?

Nem tudom.

Vindjárt meglesz.

Nem törődnek velem, csak ne lenne annyira fontos.

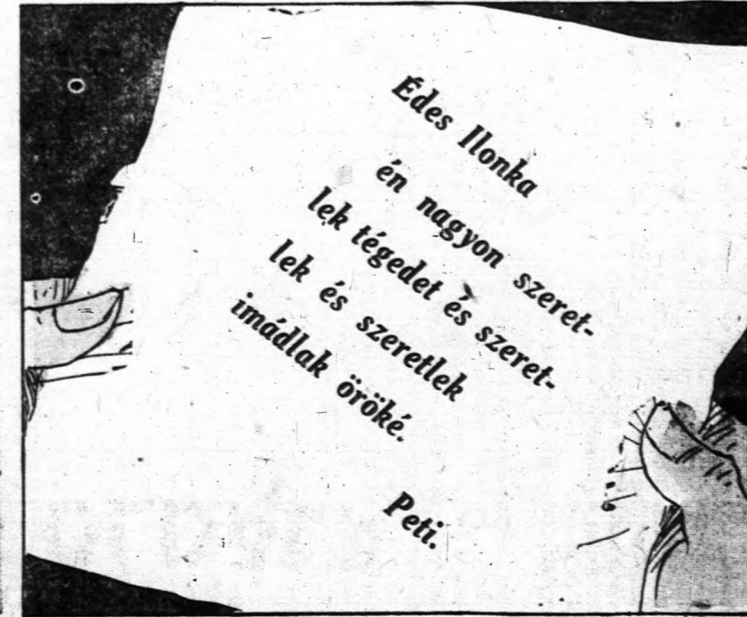

Mondd meg a tanítónak, hogy elveszett.

Szépén lehet annak ilyeneket beadni Mamuskám.

Na lám, most megtaláltam. Kíváncsi vagyok, mi olyan fontos ebben az irásban. —

Edes Ilonka én nagyon szeretlek tégedet és szeretlek és szeretlek imádlak örökre.
Peti.

Publish
NO. 4
AGGÓ
A PÁ
A szerző
rül. — A
j
WA
tartják a
zottsági
natorok
be kerül
Olyan el
rünek n
bizottsá
a vámok
McCumber
vel az ag
lomra a
idején az
takozott u
törvényho
pártok sz
takozás az
talált, és
erősebb, m
A Peti
megüresít
ei elnki
rül, tagja
Follette sz
Wilson ko
azóta is, a
párt oldal
nus létér
kérdésben
kormány
fámogatni
legfontosab
sebségbe
próbálják
a bizottsá
ról három
teni, a mi
tort kizár
ságból. Ap
feljebb el
lének, és
már is az
mi lesz a
kerül be.
és elfve al
tosabb biz
székébe.
A föle
most azért
hogy előj
den olyan
gyalása sz
gazdasági
lozza. Az
törvényhoz
már is túl
farmerek
mikor ezt
történetbe
alatt. A
egészen
Tammany
azért kizá
esetőséget
vedhesse.
A H
ÓRIA
H
nagy
melyben
lemzően
gyan sz
jók ara
magassá
kétseget
ja ezzel
hogy a
egy foly
iramban
kell me
Volt
nok ha
egy haz
tutiona
Ez a
flotta a
és hist
minden
van az
ban.
Ez
hajónak
költsége
került.
Az u
Eggesit
nak leg
ja csak
lárba k
Es a
a hadih
cnelkedt
gyed sz

AZ